

HØRINGS DIREKTIV OM ARBEIDET MED STORTINGSVALGET
TIL DISTRIKTSSTYRENE

- - - - -

SKAU har gitt en kamerat i oppdrag å utarbeide et materiale og et høringsdirektiv om stortingsvalget 1981. Direktivet og materiale er ikke diskutert i SKAU. Synspunktene i materiale står for kameratens regning.

Høringsdirektivet må behandles av DS eller DSAU i løpet av sommern sånn at svar kan sendes inn med neste rutine. Vi er klar over at denne fristen er knapp. Den er satt sånn for å skaffe inn en del materiale og synspunkter før diskusjonen blir starta i hele partiet. Dersom fristen skaper problemer for en skikkelig behandling, ber vi om at DSAU gir dette en foreløpig behandling. Det er ikke meningen at DS skal fatte endelige vedtak om arbeidet med stortingsvalget, det vil seinere bli høve til videre diskusjon om valget.

Sentralkomiteens arbeidsutvalg.

- - - - -

Stortingsvalget vil få en sentral plass i partiets arbeid fram til over valget, høsten -81. SK vil i forbindelse med kommende partiplan over sommern komme med en begrunna innstilling om stortingsvalgets plass i partiets arbeid i denne perioden, og om prioriteringa av valgarbeidet i de ulike distriktene.

Vedlagt følger et materiale om parlamentarisk arbeid og om stortingsvalget. Dette er ment som et grunnlag for at DSene + UDSer og avdelingsstyrer som leder RV-arbeid kan begynne tenking, diskusjon og jobbing med stortingsvalgkampen i sitt distrikt. Materiale må brukes slik DS selv finner tjenlig.

I tillegg til de artiklene som ligger vedlagt, er det også meningen at Hermann Kristoffersens artikkel i Røde Fane nr. 3/80 skal studeres.

- o Er det en riktig prioritering av partiet å sette seg som mål å få valgt inn en representant ved stortingsvalget i 1981 ?
- o Hvilke muligheter er det for mandat i deres fylke? Hvilken prioritering må i tilfelle DS gi stortingsvalgkampen? Dærdet ikke er grunnlag for å ha et mandat som mål, - hva skal da den konkrete målsettinga med valgkampen være?
- o Når er det aktuelt å gi henholdsvis utvalgte avdelinger, størstedelen av distriktet valget som hovedoppgave?
- o Ut fra målsettinga å vinne et mandat/gjøre stor framgang i antall stemmer : Har DS gjort seg tanker om innrettinga på valgkampen? Kampsaker i fylket som må stå sentralt, politiske spørsmål som må prioriteres høyt, grupper av velgere vi må innrette valgkampen spesielt på, osv.?

- o Har DS kommentarer til den foreløpige skissen til plan for valgarbeidet som ligger vedlagt?
- o Det vedlagte materiale er første utkast til hva som skal legges til grunn for partidiskusjonen om stortingsvalget i høst. Hvilke kommentarer har DS til innrettinga på dette materiale? Hvilke andre ting mener DS må med? Spesielle kommentarer til deler av materiale?
- o Har DS spesielle ønsker til den sentrale valgkampen og den sentrale valgkampløedelsen ut fra erfaringene ved kommunevalget?

Direktiv:

Alle DSer skal lage budsjett for valgkampen før jul.
De DSer som skal starte valgkamparbeidet allerede til høsten, skal lage et budsjett for perioden fram til nyttår innen 15. august.

FORELØPIG FORSLAG TIL PLAN FOR STORTINGSVALGKAMPEN

- Sommern -80:

+ Materiale om stortingsvalget og parlamentarisk arbeid går ut til DSer og utvalgte UDSer og avdelingsstyrer. "Tenking" begynner i denne delen av partiet.

+ Innsamling til RV og valgkampen på sommerleirene. En mindre diskusjon på leirene om stortingsvalget i tilknytning til innsamlinga.

+ Utvalgte DSer diskuterer stortingsvalget og planlegger valgkampens første fase. Dette gjelder de DSene som skal prioritere valget svært høyt; i fylker der vi skal sette oss som mål å vinne et mandat eller nå langt inn på et.

Disse fylkene foreslås til en slik prioritering:
Troms, Nordland, Sør-Trøndelag, Hordaland og Oslo.

De DSene dette gjelder må sende inn tidspunkt for når de skal diskutere dette høringsdirektivet, sånn at en representant for partiledelsen kan delta på møtet.

- Høsten -80:

+ Valgkampen starter så smått i de høyest prioriterte fylkene. Dette betyr bl.a. oppprioritering av det lokale RV-arbeidet, oppbygging av kontaktnett i nye kommuner, kanskje fylkeskonferanse i partiets eller RVs regi, forberedelse av valgprogram.

+ I de høyest prioriterte fylkene må topp-kandidaten(e) avklares tidlig på høsten, sånn at valgkampen kan bli hovedoppgave for denne kameraten raskt.

+ Materiale til lagsdiskusjon i hele partiet blir sendt ut i september, og lagsdiskusjonen må avsluttes og oppsummeres i DS før jul.

+ Denne diskusjonen konkluderes på en landsomfattende DS-konferanse rett over nyttår. Her fattes vedtak om linje, taktikk og organisering av den eksterne stortingsvalgkampen.

- Våren -81:

+ Valgkampens første fase starter i de fleste øvrige fylkene.

+ Forslag til stortingsvalgprogram diskuteres i RV og evnt. i partiet lokalt. Standpunktene og linjene vil i stor grad gi seg sjøl ved at partiet på dette tidspunktet har diskutert og vedtatt et handlingsprogram. Men valgprogrammet må gå lenger i å ha konkrete forslag, prioritering, "merkesaker" og en fylkesvis innretting.

+ Før påske avholdes eksternt landsmøte/landskonferanse i RV som vedtar program og legger plan for valgkampinnspurten.

- Sommern/høsten -81:

+ Full guffe på den eksterne valgkampen fra etter 1.mai.

+ Ny innsamling til RV og valgkampen.

ØKONOMISK PLAN FOR VALGKAMPEN

På årets sommerleire skal det samles inn 400.000 til RV og stortingsvalgkampen. En mindre del av disse pengene skal med en gang fordeles til de fylkene som allerede fra høsten starter valgarbeidet. Størsteparten av pengene skal gå til de sentrale valgforberedelsene: Utarbeiding av program og propaganda, kursopplegg til aktivister, reising osv.

De fylkene som skal starte valgarbeidet i høst og ønsker penger til det, må sende inn en søknad med budsjett. (Se høringsdirektivet)

På forsommeren -81 skal det etter planen startes en ny innsamling til valgkampinnsparingen, til fordeling mellom alle fylkene og RV-sentralt.

I tillegg til dette har RV-lokalt ca. 160.000 tilsammen på kontoer. Dette er penger RV har mottatt fra kommunene og fylkene, og som i dag står sperret. Dersom parti-landsmøtet vedtar å ta imot offentlig støtte til det parlamentariske arbeidet (evnt. på bestemte betingelser og bare til avgrensede formål), vil evnt. også disse 160.000 kunne gå inn som en del av valgkampfinansieringen. I så tilfelle vil vi også ha krav på ca. 250.000 fra fylkene og kommunene for 1981, om vi søker om det.

PARTIETS HOLDNING TIL STORTINGSVALGET I 1981

Debattinnlegg.

Partiet må ta sitt syn på parlamentarisk arbeid opp til ny vurdering. I tråd med de 8 linjene som står om dette i det gjeldende prinsippprogrammet (s.83), tror jeg omtrent følgende syn er utbredt i partiet:

"Stortinget har ingen makt, det bare strør sand på borgerskapets avgjørelser. Men fordi det er en del illusjoner blant arbeidsfolk om det parlamentariske systemet, må partiet stille til valg. Dette er noe vi er nødt til å gjøre, men det er ingen viktig oppgave. Om vi blir valgt inn, får vi utretta lite eller ingenting. Og det er et spesielt "smittefarlig" arbeidsfelt, faren for korrupsjon og revisjonisme er svært stor."

Dette er etter min mening et overflatisk og dels feilaktig syn på hva det parlamentariske arbeidet må bety for et kommunistisk parti i et land som Norge. Noen momenter til dette:

-De norske tradisjonene.

Når vi har oppsummert den norske arbeiderklassens histortie, har vi lagt mye vekt på de millitante og revolusjonære tradisjonene, Hammerfest-21, Menstad -31, osv. Jeg tror vi har undervurdert hva det betød at det var Tranmøls linje som vant, og hvordan den politiske utviklinga har vært i Norge etter den tid. Det parlamentariske systemet er solid forankra. Den politiske kampen i landet er nært knytta til hva som foregår i Stortinget og statsapparatet. Det er Arbeiderpartiet som har hatt makta i Storting og regjering nesten hele tida. P.g.a. massemedia kommer det som foregår i Storting og regjering inn i stua til hver eneste norsk arbeider daglig. Knappt noe parlament eller statsapparat har vel gått så fri for kriser og skandaler som det norske. Stort sett framstår det som foregår i stortingsalen som rettskaffent og hederlig for folk. I et par viktige politiske spørsmål har Stortinget måttet bøye seg for massene: EEC og sjølbestemt abort.

-Stortingets makt.

Det gjeldende prinsippprogrammet sier: "Stortinget og kommunestyra har ingen verkeleg makt. Dei er sette til å strø sand på dei avgjerde kapitalen eller staten tak."

Dette er alt for enkelt. For det første er ikke Stortinget bare en sandpåstrøer, men det utøver også aktivt borgerskapets interesser. F.eks. i oljepolitikken har regjeringa og Stortinget sjøl gått i spissen for å ivareta de store oljemonopolenes interesser, på bekostning av livet til oljearbeidere og de økonomiske interessene til den norske arbeiderklassen.

Utviklinga av statsmonopolkapitalismen har styrket denne tendensen. Staten eier i dag over halvparten av alle norske aksjer. Direkte eller inndirekte - gjennom statseid industri, halv-statlig industri, statens industripolitikk, det offentlige engasjementet i boligbygging, helsevesen, skolevesen - har en svært stor del av den norske arbeiderklassen arbeidsplassene sine avhengig av staten, i siste instans av Stortingets vedtak og bevilgninger.

-Motsigelser i borgerskapet og statsapparatet.

Det er ikke slik at det norske borgerskapet og statsapparatet representerer en enhetlig gruppe, det er motsigelser mellom ulike grupper. Dette avspeiler seg også innafor og mellom de

2

borgerlige politiske partiene. Stortinget blir ikke invitert til å slutte seg til en linje fra borgerskapet.

Det er en del av vår taktikk for arbeiderklassens kamp under kapitalismen å utnytte motsigelsene innafor fiendens leir. Det svekker fienden, og det gjør at vi kan vinne seire.

Å delta på Stortinget vil gi oss ganske annen kunnskap om statens planer, vi vil få informasjon som blir forsøkt holdt tilbake for offentligheten. Vi vil få kjennskap til kamper og problemer innafor de andre partiene og innafor statsapparatet.

- Hva skjer på Stortinget?

La oss ta en titt på hva slags saker som blir behandla i Stortinget:

+Gjennom nasjonal- og statsbudsjettet setter Stortinget mye av rammene for lønnsoppgjørene. Lønnsstoppen var et midlertidig lovvedtak. Stortinget vedtar tvungen voldgift når arbeidere er i streik. Arbeidsmiljøloven var Stortingets vedtak.

+Altautbygginga var tre ganger drøfta og vedtatt i Stortinget. Regjeringas energimelding skal nå behandles, da vil spørsmål som videre vasskraftutbygging, strømprisene, atomkraftverk, energisparing privat og i industrien komme opp.

+Abortlova ble til sist vedtatt i Stortinget, etter at den falt i perioden forran p.g.a. Otto Hauglins svik. Om den kommunale daghjemsutbyggingen skal skyte fart, er den avhengig av statlige tilskudd over statsbudsjettet.

+De lange boligkøene, krisa i boligbygginga - Stortingets rammer for Husbanken er nøkkelen.

+ Nedlegging av småsjukehus, krisa i helsevesnet - sosialdepartementet og Stortinget laga budsjettene og fatta vedtakene.

+ 123 oljearbidere omkom ved Alexander Kielland-havareiet. Sikkerhetsrutiner som svikta, opplæringa som ikke blir gitt - det er Stortinget som har staka ut oljepolitikken, utvinningstakten og kravene til sikkerhet.

- Hva er hensikten med å stille til stortingsvalg? SUKPb's erfaringer.

La oss først se hvordan de russiske kommunistene ~~.....~~ vurderte sitt parlamentariske arbeid i tida før revolusjonen. (SUKPb's historie, Oktober-utg. s 162-163 og s 178-179):

" I 1912 utskrev regjeringen valg til den fjerde дума. Vårt parti tilla deltakelsen i valgene stor betydning. Den sosialdemokratiske dumafaksjonen og avisen "Pravda" var de viktigste legale støttepunkter i landsomfattende målestokk og fra dem drev det bolsjevikiske partiet sitt revolusjonære arbeid blant massene.

Det bolsjevikiske parti opptådte selvstendig under valgene til думаen, under sine egne paroler, idet det samtidig kjempet mot både regjeringspartiene og det liberale borgerskap (kadettene). Bolsjevikene førte valgkampen under parolen om demokratisk republikk, 8-timers arbeidsdag og konfiskasjon av godseierjorda. "

.....
"De bolsjevikiske deputerte opptådte i думаen med revolusjonære taler, hvor de avslørte selvherskerdømmets system, rettet interpellasjoner til regjeringen om overgrep som hadde funnet sted mot arbeiderne, om kapitalistenes umenneskelige utbytting av arbeiderne.

De opptådte i думаen også i jordspørsmålet og oppfordret i sine taler bondene til kamp mot feudale godseiere og avslørte kadettpartiet, som var mot konfiskasjon av godseierjorda og mot at den skulle overgis til bondene.

Bolsjevikene la fram et lovutkast i riksdumaen om 8-timers arbeidsdag, som naturligvis ikke ble vedtatt av svartehundredumaen, men som spilte en stor rolle i agitasjonen.

Den bolsjevikiske fraksjonen i dumaen var nøye forbundet med partiets sentralkomite, med Lenin, og mottok anvisninger av ham. Under kamerat Stalins opphold i Petersburg ble den umiddelbart ledet av ham.

De bolsjevikiske deputerte begrenset ikke sitt arbeid til dumaen, men utfoldet stor virksomhet også utenfor dumaen. De dro ut til fabrikkene og bedriftene, de reiste ut til arbeidernesentrene i landet med foredrag, fikk i stand hemmelige møter hvor de forklarte partiets vedtak og dannet nye partiorganisasjoner. De deputerte forente på en dyktig måte den legale virksomhet med det illegale underjordiske arbeid."

.....
"Trass i de grusomme politiforfølgelser foretok de bolsjevikiske dumarepresentantene Badajev, Petrovski, Muranov, Samoilov og Sjagov i begynnelsen av krigen en rundreise til en rekke organisasjoner med foredrag om bolsjevikenes stilling til krigen og revolusjonen. I november 1914 ble det organisert en konferanse av den bolsjevikiske fraksjonen i riksdumaen for å drøfte spørsmålet om stillingen til krigen. Den tredje dagen ble samtlige deltakere på denne konferansen arrestert, mens alle var til stede. Retten dømte alle deputerte til tap av sine rettigheter og forvisning til Øst-Sibir. Tsarregjeringen anklagde de bolsjevikiske deputerte i riksdumaen for "høyforederi".

Det bilde av dumarepresentantenes virksomhet som ble rullet opp i retten, gjorde vårt parti ære. De bolsjevikiske deputerte oppførte seg modig overfor den ~~tsaristiske~~ tsaristiske rett, og forvandlet den til en tribune for å avsløre tsarismens erobringspolitik.

Nå er Norge anno 1980 ganske forskjellig fra Russland anno 1912, og vi kan ikke automatisk overføre SUKPbs erfaringer til vår virksomhet. Blant annet er det norske samfunnet adskillig mer komplisert og den norske arbeiderklassen engasjert politisk på mange flere kampområder (miljøspørsmål, datarevolusjonen), kort sagt: det er flere felter som konkurrerer om partiets krefter.

Men først og fremst synes jeg forskjellene mellom Sovjet 1912 og Norge 1980 taler for at ~~vi~~ AKPml bør vie det parlamentariske arbeidet minst like stor oppmerksomhet som SUKPb i sin tid gjorde.

I Sovjet var det den gang ikke alminnelig stemmerett og både valglovene og reglene i dumaen var svært udemokratiske og retta mot arbeiderklassen og bolsjevikene. De jobba i en før-revolusjonær situasjon. Det er det definitivt ikke i Norge i dag. Tvert i mot er de parlamentariske illusjonene adskillig mer befestet i arbeiderklassen. SUKPb jobba illegalt og under forfølgning. Det borgerlig-demokratiske samfunnet gir AKPml ganske andre rettigheter og muligheter. I Norge i dag har staten en mye større rolle på alle områder av samfunnet, ~~de~~ Massemedia trekker folks oppmerksomhet mot Storting og "styringsverk", - de russiske analfabetene fikk ingen TV-overføring fra dumaen.

- En viktig del av strategien vår.

Vårt mål er å lede arbeiderklassen fram til revolusjon og sosialisme. For å klare dette må vi vinne massenes tillit ved å kjempe for deres økonomiske og politiske interesser idag. Vi må avsløre det borgerlige samfunnet og statens klassekarakter overfor massene. Og vi må avsløre de falske arbeidervennene, DNA og SV.

Det er i dette perspektivet vi må se det parlamentariske arbeidet. Vi stiller til valg, og vi skal få valgt inn en revolusjonær stortingsrepresentant fordi dette gir oss en spesiell mulighet til å fremme massenes interesser. Vi vil kunne reise krav fra fagforeninger, fra lokal-distriktene, fra mennesker det er blitt begått urett mot, fra folk i kamp, som ellers aldri ville fått reist sine krav offentlig overfor staten og regjeringa. Vi vil komme i en posisjon hvor ofte vi vil være det eneste partiet som uredde forsvarer folks interesser, uten å gi etter for press og "ansvarlighet". Og dette vil bli kjent for folk.

Skal vi utvikle revolusjonære arbeidere av alle de som i dag har tiltro til at Stortinget representerer folkestyre, må vi jobbe innafor den arenaen de har tiltroen til. Gjennom å sette søkelyset på Stortingets politikk, avsløre uredelighet og korrupsjon, få fram statens bånd til monopolkapitalen, - må vi tålmodig og bit for bit avsløre skuespillet.

Vi skal delta her fordi vi neppe i noen annen situasjon kommer så direkte og offentlig i nærkamp med klasseforederne i DNA- og SV-ledelsen.

- Hvordan kan vi bruke en stortingsrepresentant?

Jeg skal trekke fram noen konkrete eksempler i tilknytning til saker som nylig har vært oppe. Så kan lesern sjøl la fantasien løpe litt framover.

+Hva med en RV-representant da lavoen sto oppslått forran Stortinget, og samene hadde delegasjon hos Guttorm Hansen? Den gang var det Stein Ørnøy som gikk fra Stortingssalen og ned til de sultestreikende, som ble intervjuet for verdenspressa, arrestert, og nå nylig innkalt som vitne i rettsaka sammen med Cappelen.

+Hva med en RV-representant under Alexander Kielland-havariet? Vi har kontakter blant oljearbeiderne, kunnskap om krava deres, kunne framskaffet argumenter og bevis på at det nettopp var regjeringas og Stortingets egen politikk som førte fram til ulykka. Men denne gangen var det Hanna Kvanmo som framsatte misstillitsforslag mot regjeringa og ble kringkasta på direkten over radion.

+Hva med en RV-representant som kunne tatt imot Jøtularbeiderne på Løvebakken og fremmet krav til industriministeren om nytt støperi i Oslo, da 300 jøtularbeidere streiket og gikk i tog nedover Karl Johan?

+Hva med en RV-representant da bygningsindustriarbeiderforbundet i Troms sendte brev til alle representantene fra Nord-Norge om den økende arbeidsløsheten i bygningsbrasjen etter at Stortinget hadde vedtatt å senke Husbankens rammer? Det var ingen som tok opp saka deres denne gangen?

+Hva med en RV-representant til å reise krisa i den kommunale økonomien overfor regjeringa? Bare en av Finnmarks kommuner har til dags dato (juni) fått godkjent budsjettet sitt for 1980.

+Hva med en RV-representant da Stortinget behandlet langtidsbudsjett og plan for forsvaret fram til -83, og ingen snakket om den overhengende faren for krig, og SV gikk inn for å minske bevilgningene og svekke forsvaret?

+Hva med en RV-representant da det var enhetsdemonstrasjoner mot Afghanistan-okkupasjonen i gatas parlament?

- En integrert del av partiets arbeid.

For at arbeidet med valg, på Stortinget, fylkesting og i kommunestyrene skal kunne ha en slik funksjon, må det bli en integrert del av hele partiets arbeid.

Da må Klassekampen støtte opp om dette arbeidet. Da må det være et samarbeid med kameratene i fagbevegelsen, slik at det parlamentariske arbeidet kan støtte opp om kampen på arbeidsplassene i forbindelse med tariffoppgjørene. Da må "parlamentarikkerne" være oppsøke partikamerater som jobber på felter der det foregår massekamp - og omvendt. Da må partiledelsen på ulike nivåer utnytte deltakinga vår i de parlamentariske organene når de legger opp taktikk i forbindelse med 1.mai, demonstrasjonene mot Sovjet osv. Kort sagt: dette arbeidet må innarbeides i partiplanene og ledes av partiet.

- Organiseringa. Rød Valgallianse.

Dette spørsmålet skal jeg ikke berøre i denne omgang. De ulike synene har kommet tilstrekkelig til uttrykk i de siste numrene av TF.

H.H.

VI TRENGER EN STORTINGSREPRESENTANT I DET FAGLIGE ARBEIDET!

Tariffoppgjøret. Klassekampen gjør en kjempe-jobb med å skaffe fram tall og fakta. Regnestykkene til LO og NAF blir plukka fra hverandre. Vi har argumenter og propaganda som kan skaffe fram et nei-flertall. Men vi rekker ikke ut til alle. Aviser vår blir lest av for få. Løpesedlene kan ikke nå det store flertallet. NRK og de store avisene refererer ikke vårt syn.

Hvordan hadde det vært med en eller flere stortingsrepresentanter nå? Tenk litt på det, la fantasien få løpe litt fritt.

TARIFFOPPGJØRET

Tariffoppgjøret starta på Stortinget i høst. Da blei statsbudsjettet og nasjonalbudsjettet behandla. Regjeringas linje for oppgjøret blei slått fast. De økonomiske argumentene er borger-skapets argumenter. Det var ingen der som kunne ta opp kampen mot dem. Hva ville skjedd om vi var der? Ute på arbeidsplassene hadde missnøyen bygd seg opp. Stor forbannelse mot lønnsstoppen. SV greide ikke å utnytte denne situasjonen med sine stortingsfolk.

Vi kunne ha greid det! Vi hadde ei riktig linje og gode argumenter. Vi har folk på arbeidsplassene, mange med viktige posisjoner. Vi har ei dagsavis som kunne fulgt opp. Vi skulle ha utfordra regjeringa og drevet dem i debatten. Vi skulle ha utnytta all den kontakten en stortingsrepresentant får i presse og kringkasting til å skape et nyhetsbilde der vi og de fagorganiserte dundra løs på regjeringa.

LØNNSREGULERINGSLOVEN

Dette var den første fasen. I desember kom den andre. Da la regjeringa fram forslag til lønnsreguleringslov. SV var imot - så de - men stemte så "taktisk" at lova ble vedtatt. De kunne ha stoppa den. Oi, oi om vi hadde vært der!

DNA og SV har fått lov til å forvrengte og forfalske en rekke viktige prinsipper som tilhører arbeiderklassen. Solidaritet - det snakker DNA om når de skal ha folk til å gå med på lønnsnedslag. Og når de skal gjennomføre en tvangslov mot lønnsøkning for 500.000 lønnstakere, framstiller de det som en kamp mot de uorganiserte som ikke har solidaritet nok til å bli med i fagforeningene, men bare ligger og snylter på de klassebevisste. Falskt og frekt. Men SV føler opp.

I mai kom forskriftene til lønnsreguleringsloven opp i Stortinget. SV stemte for. Tenk hva det ville betydd om vi hadde hatt endreven og populær representant som virkelig kunne slått til! Og like før dette: Det reviderte nasjonalbudsjettet var oppe. 7 milliarder i overskudd på handelsbalansen. Feite smil fra finansministeren. Og samtidig med dette, propaganderte DNA for oppgjøret bassert på "den vanskelige økonomiske situasjonen".

LØNNSSTOPPEN

Ved innføringa av lønnsstoppen lovte regjeringa etter krav fra LO at kjøpekrafta skulle opp på 77-nivå når stoppen ble oppheva. Sjølsagt har de ikke holdt disse løftene. Det har vi skrevet i Klassekampen. Men regjeringa er ikke blitt konfrontert med dette forran hele fjernsyns-norge.

Med våre medlemmer og sympatisører på arbeidsplassene og i posisjoner i fagbevegelsen, med de ekspertene vi har, om vi i tillegg hadde en stortingsrepresentant i den spesielle posisjonen, så kunne vi kanskje ha velta hele lønnsoppgjøret og satt i gang en massebevegelse på arbeidsplassene.

HØYNING AV KLASSEBEVISSTHETEN

Men vi ville også ha oppnådd noe mer enn reint økonomiske gevinster for arbeiderklassen. Gjennom å komme i en posisjon hvor vi kan føre direkte og offentlig kamp mot DNA og SV, konfrontere dem på en måte som stiller hele den falske politikken deres til skue - ikke bare for Klassekampens lesere, men for hele folket - så ville vi uansett utfallet av lønnsoppgjøret ha oppnådd å høyne klassebevisstheten til tusner vi ellers ikke ville fått i tale og å styrke våre posisjoner og ideer i klassen.

Dette er å bruke parlamentet til å avsløre at folkets interesser ikke blir ivaretatt her. Å avsløre det borgerlige parlamentets klassekarakter dreier seg om noe lagt mer enn å grave fram underslag og orgier for skattebetalernes penger.

De parlamentariske illusjonene blant det arbeidende folket kommer til uttrykk ved at 70-80 prosent deltar i valgene, i at folk er levende opptatt av hva som foregår på Stortinget. Skal vi høyne klassebevisstheten slik at det store flertallet ser at bare en sosialistisk revolusjon kan endre maktforholda og føre til en løsning av livsviktige spørsmål for arbeiderklassen, må vi utnytte de parlamentariske illusjonene. Vi må delta målbevisst i valget. Vi må inn på Stortinget. Og med den internasjonale situasjonen for øyet, må vi inn nå. I 1985 kan det være for seint.

STYRK FRONTEN MOT SOVJET

Norge er i en ganske fortvilt situasjon. Regjeringa lar seg presse som pokker av Sovjet. Frydenlund drar til Moskva og er med på å bryte ned den internasjonale fronten mot Kreml som invasjonen i Afghanistan skapte. Regjeringa jobber i skrivende stund for å få omgjort boikott-vedtaket mot Moskva-OL. Denne holdninga er med på å øke faren for krig. Norge signaliserer at uansett så skal "kanalene" holdes åpne. Sovjet får klar-signal for flere okkupasjoner.

Fra Stortinget kommer det ingen motforestillinger, i tilfelle som pip fra ei mus. I Norge er det tilsynelatende fred om utenrikspolitikken. Men i realiteten finnes det motsigelser i borgerskapet på dette nå. Med representant på Stortinget kunne vi utnytta disse motsigelsene, fått dem offentlig fram, og kanskje pressa regjeringa til en mindre ettergivenhetspolitikk. Dette ville hatt internasjonal betydning, og det ville hatt betydning for motstandskrafta her hjemme.

Dess sterkere krigsfaren blir varsle fra Stortinget, dess mer omfattende allianser som kan oppnåes, dess færre års okkupasjon og færre drepte. Dess sterkere posisjon vi får i størst mulig lag av folket i dag, dess større grunnlag får vi når motstandsfronten skal organiseres.

Vi trenger en stortingsrepresentant før krigen!

BM